

ನಾವು ಪಕ್ಷಿಗಳ ಖಂಡಾಂತರ ಹಾರಾಟದ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ. ವ್ಯಾಪಾರ ಹಾಗೂ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ವಿಸ್ತರಣೆಗೆ ಸಾವಿರಾರು ಮೈಲಿ ಪ್ರಯಾಣಿಸಿದ ಸಾಹಸಿಗರ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಓದಿದ್ದೇವೆ. ಮೀನುಗಳು ಮೈಲಿಗಟ್ಟಲೆ ಈಜುವ ದಾಖಲೆಗಳಿವೆ. ಆದರೆ ಪುಟ್ಟ ಧಾನ್ಯಗಳ ಸುದೀರ್ಘ ಪ್ರಯಾಣದ ಕಥೆಯೊಂದು ಎಲೆಮರೆಯಾಗಿಯೇ ಉಳಿದಿದೆ. 10 ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯುಳ್ಳ ಈ ಪಯಣದ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಕಥನವಿದು.

ವಿಶ್ವಸಂಸ್ಥೆಯ ಮಹಾಧಿವೇಶನವು 2023ನೇ ಇಸವಿಯನ್ನು 'ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಿರಿಧಾನ್ಯಗಳ ವರ್ಷ' ಎಂದು ಘೋಷಿಸಿದೆ. ಸಿರಿಧಾನ್ಯಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಇದು ಜಾಗತಿಕ ಆಂದೋಲನ. ಹವಾಮಾನ ಬದಲಾವಣೆಯ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟುಗಳಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಮತ್ತು ಆಹಾರ ಭದ್ರತೆ ಒದಗಿಸುವ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಹೆಜ್ಜೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಿರಿಧಾನ್ಯಗಳ ಹುಟ್ಟು, ಬೆಳವಣಿಗೆ, ಇತಿಹಾಸ, ವೈಭವ, ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಮುಖ್ಯ.

ಪ್ರಪಂಚದ ಸುಮಾರು 131 ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸಿರಿಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಏಷ್ಯಾ ಮತ್ತು ಆಫ್ರಿಕಾದ ಸುಮಾರು 60 ಕೋಟಿ ಜನರಿಗೆ ಇದೇ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಆಹಾರ. ಇಂದು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಭತ್ತ, ಗೋಧಿ, ಮೆಕ್ಕೆ ಜೋಳಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿವೆ. ಆದರೆ ಕೃಷಿಗೆ ಬಳಸಲಾದ ಮೊದಲ ಬೆಳೆ ಎಂಬ ಹೆಗ್ಗಳಿಕೆ ಸಿರಿಧಾನ್ಯಗಳದು. ಭಾರತವಂತೂ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಸಿರಿಧಾನ್ಯಗಳನ್ನೂ ತನ್ನೊಡಲಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡ ದೇಶ.

ಸಿರಿಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯುವುದು ಸುಲಭ, ಕಡಿಮೆ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವ ಗುಣವಿದೆ.

ಕೊರಲೆ

ರಾಜ್ಯದ ಬಯಲುಸೀಮೆ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಾದ ತುಮಕೂರು, ಚಿತ್ರದುರ್ಗ, ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶದ ಅನಂತಪುರ ಮತ್ತು ಬುಂದೇಲಖಂಡದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಂಡುಬರುವ ಬೆಳೆ. 70-80 ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕಟಾವಾಗುತ್ತದೆ. ಮರಗಳ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿಯೂ ಹುಲುಸಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವುದು ಇದರ ವಿಶೇಷ. ಅಳಿಲುಗಳಿಂದ ಎಳೆ ಅಡಿಕೆ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಲು ಅಡಿಕೆ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತುವುದು ರೂಢಿ. ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಪ್ರಪಂಚ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಹರಡಿದೆ.

ಬರ ನಿರೋಧಕ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಸಮತೋಲಿತ ಪೌಷ್ಟಿಕಾಂಶದ ಸಮೃದ್ಧ ಮೂಲವಾಗಿವೆ. ನೈಸರ್ಗಿಕ ಕೃಷಿ ವಿಧಾನಗಳಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗುತ್ತವೆ. ಸುಸ್ಥಿರ ಕೃಷಿಯಲ್ಲಿ ಸಿರಿಧಾನ್ಯಗಳ ಪಾತ್ರ ಮಹತ್ವದ್ದು.

ಬೆರಗು ಹುಟ್ಟಿಸುವ ಮೂಲ

ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ವಿಕಾಸದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿಗೆ ಬಿತ್ತಿ ಬೆಳೆದು, ಕುಟ್ಟಿ ಅಕ್ಕಿ ತೆಗೆದು ಬಳಸಿದ್ದು ಸಿರಿಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು. ಶಿಲಾಯುಗದಲ್ಲಿಯೇ ಇದು ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹುಲ್ಲಿನಂತೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಕಳೆ ಸಸ್ಯಗಳನ್ನು ಬಿತ್ತುವ, ನಾಟುವ, ಕೊಯ್ಯುವ, ಒಕ್ಕುವ ಮೂಲಕ ಕೃಷಿ ಪದ್ಧತಿಗೆ ಒಗ್ಗಿಸಲಾಯಿತು. ಹೀಗೆ ಮೊದಲ ತುತ್ತಾಗಿ ಮಾನವರ ಹಸಿವು ನೀಗಿಸಿದ ಸಿರಿಧಾನ್ಯಗಳ ಮೂಲವನ್ನು ಕೆದಕುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಬೆರಗಿನ ಲೋಕ ನಮ್ಮೆದುರು ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಕೃಷಿಗೆ ಸುಮಾರು 10 ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಇತಿಹಾಸವಿದೆ. ಅದಕ್ಕೂ ಮುಂಚೆ ಮಾನವ ಬೇಟೆಯಾಡಿ ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದ. ಆದರೆ ಬೇಟೆ

ಅನಿಶ್ಚಿತ. ಸಿಕ್ಕರೆ ಉಂಟು, ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಉಪವಾಸ. ಸಿಕ್ಕಿದ ಮಾಂಸವೂ ಹೆಚ್ಚು ದಿನ ಉಳಿಯದು. ಅಲ್ಲದೆ ಬೇಟೆಗೆ ಹೋದ ಗಂಡಸರು ತಿಂಗಳುಗಟ್ಟಲೆ ವಾಪಸಾಗದಿರುವ ಸಂದರ್ಭಗಳೂ ಇದ್ದವು. ಆಗ ಮಕ್ಕಳು, ಮುದುಕರು ಹಾಗೂ ಸ್ವತಃ ತಮ್ಮ ಗುಹೆಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹಸಿವು ನೀಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಅನಿವಾರ್ಯತೆ ಎದುರಾಯಿತು. ಆಗ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದುದು ಗುಹೆಯ ಆಚೀಚೆ ಕಳೆಯಂತೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಧಾನ್ಯಗಳು. ಅವುಗಳನ್ನು ತಿನ್ನಬಹುದು, ಒಣಗಿಸಿ ವರ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಇಡಬಹುದು, ಮತ್ತೆ ಬಿತ್ತಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಅನುಭವದ ಮೂಲಕ ತಿಳಿದುಕೊಂಡರು. ಈ ಹಸಿವಿನ ಪ್ರಯೋಗದಿಂದ ಮಾನವನ ವಿಕಾಸದ ಹಾದಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ತಿರುವೇ ಸಿಕ್ಕಿತು.

ನಾವೀಗ ಮೂರು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವ ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ನಡೆಯಲು ನೂರಾರು ವರ್ಷ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರಬಹುದು.

ಇಲ್ಲಿ ಎರಡು ವಿಷಯ ಸ್ಪಷ್ಟ: ಒಂದು- ಕೃಷಿ